

grindwinningsgebieden Molengreend en Oude Maas werden ingericht voor de watersport en als jachthaven.

Natuur- en dorpschoon

In de in deze inventaris beschreven periode veranderde het aanzien van de gemeente ingrijpend door enkele grote werken die van rijkswege werden ondernomen. Dwars door de gemeente werd de Rijksweg E-9 aangelegd, in de Maas verschenen nieuwe sluizen, de dijken langs het Julianakanaal werden opgehoogd, de brug over de Maas naar Wessem gebouwd, de Clauscentrale opgericht en vele percelen grond werden ontzand om de grindgaten mee aan te vullen.

Het natuurschoon in de gemeente vond men vooral in de oude beddingen van de Maas en langs de Vlootbeek. In de jaren zeventig moest veel natuurschoon wijken voor de aanleg van de Clauscentrale. De unieke plassengebieden de Oude Maas en De Kuiken gingen toen verloren.

GESCHIEDENIS VAN DE GEMEENTELIJKE INSTELLINGEN

Herindeling

In 1968 stelde het provinciaal bestuur plannen op voor gemeentelijke herindelingen in Midden-Limburg. Op verzoek van de Stichting Streekbelangen Midden-Limburg gaven Gedeputeerde Staten de betrokken gemeenten gelegenheid voor inspraak. De gemeente Maasbracht stelde zich op het standpunt niet overtuigd te zijn van de urgentie van gemeentelijke herindeling. De gemeente zag meer in een uitwerking van plannen voor een intergemeentelijke samenwerking in stadsgewestverband. Een schaalvergroting van de gemeenten achtte de gemeente Maasbracht in 1969 wel wenselijk maar uitdrukkelijk in het kader van de samenwerking in een stadsgewest.

In de jaren 1971 en 1972 kwam het onderwerp herindeling weer enkele malen aan de orde in de vergaderingen van de gemeenteraad. De raad stelde zich op het standpunt een bestuurskrachtige gemeente te zijn met een specifieke functie vanwege de binnenvaarthaven. Een rapport van de VNG had dit aangetoond. Daarom streefde de raad naar handhaving van de zelfstandigheid. De noodzaak van samenwerking met de Maasgemeenten Linne, Stevensweert en Wessem werd wel ingezien. Speciale aandacht was er voor de problematiek van het dorp St. Joost, dat verdeeld over het grondgebied van de gemeenten Maasbracht en Echt lag. In 1972 werd de bevolking van St. Joost in een hoorzitting de gelegenheid geboden om te reageren op de bemiddelingsplannen

In de jaren tachtig zette de provinciale overheid de gemeentelijke herindeling in Midden-Limburg definitief door. Aanvankelijk beoogde de provincie een samenvoeging van enkel Linne en Maasbracht en de toevoeging van de gehele kern St. Joost aan de gemeente Echt. De raad sprak zich uit voor de vorming van een sterkere Maasgemeente waarin ook de kernen Ohé en Laak, Stevensweert en Wessem zouden worden opgenomen. Uiteindelijk bleek de toevoeging van Wessem niet haalbaar. Per 1 januari 1991 werden de gemeenten Stevensweert, Ohé en Laak, Linne en Maasbracht samengevoegd in de nieuwe gemeente Maasbracht. Het Maasbrachter deel van St. Joost werd toegevoegd aan de gemeente Echt.

Gemeenteraad

Krachtens een decreet van de bezetter waren de gemeenteraden in Nederland per 1 september 1941 opgeheven en namen burgemeester en wethouders overal hun taken waar. Na de bevrijding werden de